

РЕШЕНИЕ

№ 2895

гр. София, 28.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 03.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **9644** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 – 178 АПК, вр. чл. 220 от Закона за митниците.

Делото е образувано по жалба от „ЕУРО ДОРС“ ЕООД, против издаденото от директора на Териториална дирекция „Митница Б.“ РЕШЕНИЕ № 32-185067/07.06.2022 г., към митническа декларация MRN 21BG001009005728R7/13.01.2022 г.

В съдебното производство жалбоподателят е представляван от упълномощен адвокат, които: поддържа жалбата; ангажира писмени доказателства; претендира възстановяване разноските за водене на делото, съгласно списък; представя писмено становище.

Ответникът, посредством юрисконсулт: оспорва жалбата, със становище за правилност и законосъобразност на обжалвания административен акт; представя представя писмено становище; желае юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерност на адвокатското.

Съдът приема за безспорно установени по делото следните факти.

На 13.01.2021 г. в Митническо бюро - С. от името на „Еуро дорс“ ЕООД е подадена Митническа декларация с MRN 21BG001009005728R7/13.01.2021 г. за режим „допускане за свободно обращение“ на стока с описание „катастофирал употребяван автомоби марка „М.“; модел:GLE350; тип; бр. места: 5; товароносимост: 0; първоначална регистрация 20200101; цвят сив; работен обем: куб см; мощност:224 hpsae; шаси No: 4JGFB4KB91A094268. За автомобила е декларирано още: „Код на

държавата на изпращане/износ“ – САЩ; „Условие на доставка“ - “EXW - Ф. завод”; „Метод за определяне на стойността“ - „1 - Договорна стойност на внасяните стоки (чл.70 от Кодекса)“; Ц. на стоката“ - 10 238; „Валута - U.; „Добавяния и приспадания“ - код ВА разходи за транспорт след пристигане на мястото на въвеждане - 300.00 лв.; „Вид на сделката“ - Outright purchase/sale.

Впоследствие митническите органи извършили последващ контрол на декларацията. Анализирана е наличната информация за автомобил със същите характеристики и идентичен VIN (номер на шаси). На електронната страница www.auoauctions.io/https://aatoauctions.io/app/24888514/2020-mercedes-benz-gle-class-350-4matic е открита информация за обявена продажна цена на аукцион, с дата 05.10.2020 г., със статус „Продадена“ (S.) за автомобил със същия VIN номер на шаси, в страната на износа. Направена е констатацията, че публикуваната продажна цена 51 000 U. превишава повече от пет пъти декларираната пред митническите органи цена, в размер на 10 238 U. при допускане за свободно обращение. След като били изискани допълнително от управителя на „Еуро дорс“ ЕООД документи, са представен: платежно нареждане към COPART, I.MEMBER W. A. U. A., на стойност 10 238 U., в което, в „payment details“ (подробности за плащането) е вписан лот № 44764420; копие на фактура; копие на митническата декларация; счетоводни документи на фирмата и платежно нареждане към „Фрилайн“ ООД. Управителят не е представил писмени обяснения, относно разликата между декларираната цена на придобиване и продажната цена, която е отразена в данните за проведения търг.

След като проверили и анализирали всички документи митническите органи са дискредитирали доказателствената стойност на приложената към митническата декларация фактура (Invoice) № 2325/20.12.2020 г., понеже същата не съдържа „всички необходими реквизити, удостоверяващи договорните условия по сделката, като: условие на доставка, съгласно И.; условие на плащане; начин и срок на плащане; клаузи при неизпълнение или др.“. Въз основа на това са приели, че фактурата не подкрепя декларираните в МД данни, относно митническата стойност, а именно: в ел.д. № 4/1 „Условие на доставка“ - “EXW - Ф. завод”; в ел.д. № 4/1 „Наименование на местонахождението“ - „С.“; в ел.д. № 4/16 “Метод за определяне на стойността“ - „1 - Договорна стойност на внасяните стоки (чл.70 от Кодекса)“; в ел.д. № 4/14 „Ц. на стоката“ - 10 238; в ел.д. № 4/10 валута“ - U.; в ел. д. № 8/5 „Вид на сделката“ - Outright Purchase/sale.

Тези констатации са подкрепени и със следните заключения, описани подробно в процесното решение: приложеното към митническата декларация „SALVAGE CERTIFICATE to a motor vehicle A001293047/08.09.2020 г.“ удостоверение за претърпяло щета моторно превозно средство с VIN A1GFB4KB9LA094268 е на името на L. MUTUAL I. C.; в полето, което удостоверява собствеността („Assignment of Certificate of T.“) като купувач е вписан „G. A. E.“ на дата 05.10.2020 г., която дата съвпада с датата на търга, предвид установените от електронната страница www.auoauctions.io/https://aatoauctions.io/app/24888514/2020-mercedes-benz-gle-class-350-4matic данни; в горния десен ъгъл на сертификата е вписан лот № 44764420; приложената към митническата декларация фактура следва да удостовери продажба с купувач „Еуро дорс“ ЕООД, в която датата на продажбата е 15.10.2020 г., но вносителят не е представил: договор, кореспонденция или други документи, предшестващи сключването на сделката, поради което датата на фактурата следва да се приеме и за дата на сключване на сделката с продавач „I. C.“ в търга от 05.10.2020

г.; от десетте броя фото-снимки, удостоверяващи състоянието на автомобила, за целите на търга състояние се установява, че се касае за катастрофирал (отпред, вдясно) автомобил; не са представени доказателства за промяна (влошаване) състоянието на автомобила към 05.10.2020 г. - датата на търга и към датата на допускане за свободно обращение - 13.01.2021 г.; съгласно информацията в приложения коносамент (B. of Lading), издаден от FREELINE на 06.01.2021 г., автомобилът е натоварен в пристанище L. B., SA и е с получаващо пристанище V., B., от което следва, че последната сделка, удостоверена от компетентните власти в страната на износа и с местоназначение митническата територия на Европейския съюз е продажбата между продавача L. MUTUAL I. S., на който е издадено удостоверението за автомобила и купувача G. A. E., който е вписан като единствен купувач в него; публикуваната подробна информация от проведения търг удостоверява по безспорен и категоричен начин, че на 05.10.2020 г. продавачът е продал описания автомобил на цена от 51 000 U.

Като се позовавал на описаните по – горе факти и констатации, на 07.06.2022 г. директорът на ТД „Митница Б.“ издал процесното Решение № 32-185067, към митническа декларация MRN 21BG001009005728R7/13.01.2022 г., с което е определил: нова митническа стойност на стоката, допусната до свободно обращение - 82 625, 09 лева, представляващи левовата равностойност на 51 000 U. при курс 1.60762 лева, плюс транспортни разходи – 637, 28 лева и 300 лева разходи, свързани с вноса; дата на възникване митническото задължение – 13.01.2021 г. (датата на подаване МД); митническо задължение – 8 262, 59 лева и съответстващото задължение за ДДС, в размер на 18 237, 70 лева, при данъчна основа от 91 188, 49 лева. След приспадане на платените мито и ДДС е постановено допълнително внасяне на сумата от общо 20 959, 54 лева (мито – 6 552, 98 лв. и ДДС – 14 416, 56 лв.), заедно със съответните лихви за забава. За определяне на новата митническа стойност ответникът е цитирал в решението си основанията, по смисъла на чл. 70, § 1, вр. чл. 71, § 1, б. „д“, подбуква „и“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета, за създаване Митнически кодекс на Съюза.

Дружеството – жалбоподател, несъгласно с така определената митническа стойност твърди с жалбата, че оспорваното решение е процесуално и материално незаконосъобразно, в подкрепа на което излага подробни доводи.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като съобрази доводите на страните и доказателствата, както и релевантните за случая правни норми, излага следните мотиви по същество.

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане и е основателна, но съображенията за това се различават от изложените в нея.

Съдът не споделя становището на адвоката на дружеството – жалбоподател, за процесуална незаконосъобразност на решението. Същото е издадено от компетентен административен орган и съответства на изискванията за форма, включително съдържа мотиви, които дават възможност на Съда да осъществи дължимия контрол (чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК) за законосъобразност.

Спорът е относно материалната законосъобразност на Решение № 32-185067/07.06.2022 г., към MRN 21BG001009005728R7/13.01.2022 г. и приложимостта на конкретен метод за определяне митническата стойност на процесния автомобил, респ. – обосноваването на метода.

Разпоредбата на чл. 69, като част от Глава 3, Дял 2 от МК постановява, че за целите на

прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, митническата стойност на стоките се определя в съответствие с членове 70 и 74. Членове 70 и 71 регламентират, съответно метод за определяне на митническата стойност, въз основа на договорната стойност и елементи на договорната стойност. Вторичните методи по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл. 144, § 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията, за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби от Регламент (ЕС) № 952/2013 се прилага, при изключване метода за определяне на митническата стойност, въз основа на договорната стойност. Преминаването към субсидиарния метод за определяне митническата стойност изисква наличие на основателни съмнения, по отношение декларираната в митническата декларация митническа стойност. За тези съмнения митническите органи дължат да уведомят вносителя, като изискат от него да представи допълнително документи. В процесния случай (каза се по – горе) от „Еуро дорс“ ЕООД са представени допълнително: платежно нареждане към COPART, I.MEMBER W. A. U. A., на стойност 10 238 U., в което, в „payment details“ (подробности за плащането) е вписан лот № 44764420; копие на фактура; копие на митническата декларация; счетоводни документи на фирмата и платежно нареждане към „Фрилайн“ ООД.

Според чл. 70, § 1, „базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. „Действително платената или подлежащата на плащане цена“ е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки“ (§ 2). За да бъде приложен методът на договорната стойност, § 3 поставя следните условия, които да са едновременно изпълнени: „а) не съществуват ограничения относно правото на разпореждане или ползване на стоките от купувача, различни от някое от следните: i) ограничения, наложени или изисквани по силата на закон или от публичните органи в Съюза; ii) ограничения, засягащи географската област, в която стоките могат да бъдат препродавани; iii) ограничения, които не влияят значително върху митническата стойност на стоките; б) продажбата или цената не зависят от условия или съображения, които не могат да получат стойностно изражение по отношение на подлежащите на остойностяване стоки; в) никаква част от прихода от всяка последваща препродажба, прехвърляне или ползване на стоките от купувача не се получава пряко или косвено от продавача, освен в случаите, когато е възможна подходяща корекция; г) купувачът и продавачът не са свързани или връзката не е повлияла върху цената“. Представените от страна на „Еуро дорс“ ЕООД документи очевидно не са приети от директора на ТД „Митница Б.“ като годни да обосноват тезата на дружеството, че цената, която е заплатило за придобития след търг автомобил, действително е в размер на 10 238 U.. Именно поради това митническият орган е следвало да пристъпи към прилагане на вторичните методи, като изложи аргументи за причините, поради които игнорира метода за определяне на митническата стойност, въз основа на договорната стойност. Вместо това, позовавайки се на чл. 70 МК ответникът е завишил митническата стойност,

приемайки, че цената от 51 000 щ.д., платена на търга „е най-ниската установена действително платена цена при продажбата за износ с местоназначение митническата територия на Съюза“. В тежест на митническия орган е да установи и докаже по безспорен начин тезата си за правилно прилагане на съответната материалноправна норма (в случая – първичния метод за определяне на митническата стойност, въз основа на договорната стойност), изключвайки прилагането на вторичните методи. Параграф 1 на чл. 74 поставя условие за прилагане на вторичните методи „когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70...“. С решението от 16.06.2016 г., по дело № С-291/15 Съдът на ЕС е отговорил на преюдициален въпрос, относно тълкуването на чл. 181а от Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията, от 02.07.1993 г., за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета, за създаване на Митнически кодекс на Общността. Отговорът, който Общностният съд дава е, че: „член 181а от Регламент (ЕИО) № 2454/93 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска практика на митническите органи, съгласно която митническата стойност на внесени стоки се определя въз основа на договорната стойност на сходни стоки — метод, който фигурира в член 30 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година, относно създаване на Митнически кодекс на Общността, когато бъде преценено, че декларираната договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки, при положение че митническият орган не оспорва, нито по друг начин поставя под съмнение автентичността на фактурата и на удостоверението за извършен банков превод, представени като доказателство за действително платената цена за внесените стоки, и вносителят не представя, в отговор на искането в този смисъл на митническия орган, допълнителни доказателства или сведения за установяване на точността на декларираната договорна стойност на тези стоки“. Процесното решение няма изрични мотиви, обосноваващи „оспорване и/или поставяне под съмнение автентичността на фактурата и на удостоверението за извършен банков превод, представени като доказателство за действително платената цена за внесените стоки“. Основанието за ползване на метода по чл. 74, § 3 (текстът – цитиран по – горе) предполага митническата стойност да бъде определена, „въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията; в) настоящата глава“; митническата стойност, определена в резултат на прилагането на параграф 1, е (б) договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване“. По същество директорът на ТД „Митница Б.“ е използвал вторични методи и резервният метод за остойностяване стоката за митнически цели, регламентирани съответно с чл. 74, § 2 и § 3 от Регламент (ЕС) 952/2013 г., без изрично да мотивира и обоснове, защо приема, че са приложими за конкретния случай. Преди да пристъпи към определяне митническата стойност, посредством вторичните методи (чл. 74 МК) административният орган дължи да изложи ясни, конкретни и непротиворечиви мотиви, защо дискредитира

метода по чл. 70, съответно вторичните методи по чл. 74, § 1 и § 2. Нормата на чл. 144, § 1 от Регламент за изпълнение 2015/2447 указва, че при определяне митническата стойност по член 74, параграф 3 от Кодекса, може да се използва разумна гъвкавост при прилагането на методите, предвидени в член 70 и член 74, параграф 2 от Кодекса. Така определената стойност се основава във възможно най-голяма степен на определените преди това митнически стойности. Както в Митническият кодекс на Съюза, така и в регламентите за изпълнение няма дефиниция на понятието „справедливи цени“, които биха могли да бъдат прилагани за определяне митническата стойност на дадена стока, при внос на територията на ЕС. Цитираните нормативни актове не предвиждат възможност, отделни държави - членки да въвеждат алтернативни методи за определяне митническата стойност на стоките, включително да създават списъци на стоки, преценени като такива с висок риск, за които е фиксирана минимална „справедлива цена“.

Гореизложените мотиви определят оспорваното решение като противоречащо на коментираните материалноправни разпоредби от Общностното право и несъответстващо на целта на Закона, по смисъла на чл. 146, т. 4, т. 5 АПК. Жалбата от „Еуро дорс“ ЕООД е основателна, а Решение № 32-185067/07.06.2022 г., към MRN 21BG001009005728R7/13.01.2022 г. е неправилно, поради постановяването му в резултат на неправилно прилагане на материалния закон.

Този изход на съдебния спор обуславя задължение за ответника да възстанови на оспорващото дружество разноските за водене на делото. В списъка по чл. 80 ГПК, представен от адвоката - пълномощник (л. 159 от делото) са включени претенции за възстановяване на: 50 лева държавна такса; възнаграждение за адвокат – 2 700 лева, при материален интерес от оспорването - 20 959, 54 лева. Възражението на ответника, на основание чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерно висок размер на адвокатското възнаграждение, Съдът преценява като основателно, с оглед чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет, както и предвид действителната фактическа и правна сложност на делото. Поради това Съдът приема да намали размера на адвокатското възнаграждение, определяйки го на 2 000 лева.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 172, чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от „ЕУРО ДОРС“ ЕООД издаденото от директора на Териториална дирекция „Митница Б.“ РЕШЕНИЕ № 32-185067/07.06.2022 г., към MRN 21BG001009005728R7/13.01.2022 г.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ“ да възстанови на „ЕУРО ДОРС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] разноските за водене на делото и възнаграждението за един адвокат, в общ размер на 2 050 лв. (две хиляди и петдесет лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред
Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: